

Makó, 1894 – ?

Az elemi iskola elvégzését követően cipésznek tanult, majd önálló kisiparosként dolgozott.

1912-től a Magyarországi Szociáldemokrata Párt tagja. 1919-ben a vörösdandárnál szolgált. A Tanácsköztársaság bukása után a kommünben való szerepvállalása miatt körözték, majd rendőrségi felügyelet alá helyezték. 1944. március 19-én internálták, augusztus 2-án szabadult. 1944. október közepén – a front átvonulását követően – részt vett a makói kommunista pártszervezet megalakításában, s egyúttal helyettes városparancsnok lett. Másfél hónap múltán, november végén azonban menesztették posztjáról, és a kommunista pártszervezetből is kizárták. Ekkor visszaigazolt a szociáldemokrata pártba, s december 17-én e párt küldötteként választották az Ideiglenes Nemzetgyűlés tagjai közé. Az 1945. november 4-i választásokat követően tagja lett a nemzetgyűlésnek is. 1944-1945-ben a makói és a Csanád Megyei Nemzeti Bizottság tagja. 1945. március 12-étől az újjáalakult városi képviselő-testület tagja. 1945-től 1948-ig a Szociáldemokrata Párt makói, majd Csanád megyei titkára. 1946 és 1948 között a Makó és Vidéke című szociáldemokrata lap felelős szerkesztője. 1948-ban kizárták az SZDP-ből. 1955–1956-ban részt vett a Vásárhelyi Szó szerkesztésében. A Makón 1956. október 30-án alakult nemzeti bizottság alelnöke volt.